

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 23 de novembre de 2017. Comença la sessió a les 10 hores i 3 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 64. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Moltes gràcies als mitjans gràfics.

Senyories, anem a continuar el nostre treball.

Senyories, es reprén la sessió. (*El president colpeja amb la maceta*)

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 83.423, 83.425, 83.426 i 83.424)

El senyor president:

Senyories, continuem el nostre treball amb el nové punt de l'ordre del dia que és la compareixença del president del Consell per a respondre a les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana. Ja coneixen les seues senyories el procediment.

Per tant, en primer lloc donarem la paraula a la síndica del Grup Popular perquè faça la pregunta del control al president del Consell.

Doña Isabel Bonig té la paraula.

Senyories, demanaria silenci i respecte per a escoltar a l'oradora, la síndica del Grup Popular, que formularà la pregunta de control.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Molt honorable presidente.

Vicepresidenta, consellers.

Me van a permitir que antes de empezar mi intervención, en nombre del Partido Popular y en el mío propio, hagamos un reconocimiento creo que merecido a una persona que transformó esta ciudad y que desde aquí siempre mostró su pasión por Valencia y los valencianos. (*Aplaudiments*)

Miren, señor presidente, feliz Navidad y feliz año nuevo. Como usted no... Se lo felicito porque como no va a volver, no sabemos cuál será la próxima sesión de control ni el día ni el mes del

año que viene, del 2018, yo ya de antemano le felicito. Antes de irse y evitar la sesión de control me gustaría que respondiese en esta cámara algo que le voy a preguntar que es una incógnita. ¿Cómo es posible que los socialistas que aprobaron un sistema de financiación, Zapatero, que castiga a los valencianos, sean los propios socialistas los que se manifiestan y organizan manifestaciones ahora solicitando su cambio?

Mire, presidente, su situación la podemos definir como una ecuación perfecta. Mire, esta es su ecuación: sistema de financiación más Partido Socialista, PSPV, igual a problema valenciano. Y la gente dirá: «Hay una incógnita, ¿cuál es la incógnita que hay que despejar?» Mire usted, señor presidente, no hay una, hay varias.

¿Y ahora qué, presidente? Después de la manifestación, ¿qué? ¿Cuál es su plan, presidente? ¿Tiene plan? ¿Va a seguir buscando enemigos o va a empezar a buscar aliados? Tras la manifestación, ¿va a sentarse usted y a negociar? ¿Le van a dejar sentarse en el consejo de política fiscal y negociar? ¿Le va a dejar la señora Oltra? Por eso le pregunto, ¿qué actuaciones y qué acciones va a llevar a cabo para mejorar la financiación de todos los valencianos?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el president del Consell.

President del Consell, quan vosté vulga.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyores i senyors diputats, bon dia.

Abans de res permeta'm fer referència al 25 de novembre que celebrarem este cap de setmana, perquè eixa és la gran qüestió d'este país. Per a nosaltres és fonamental el model de finançament, però no hi ha res pitjor que la violència de gènere que encara està matant moltes dones. (*Aplaudiments*)

Dissabte passat, milers de valencians i valencianes eixiren al carrer, eixírem al carrer per a exigir igualtat d'oportunitats per reivindicar els nostres drets. Una manifestació que era a favor dels valencians i contra ningú, com s'havia dit i aixina va ser. Una manifestació que fou un èxit, sindicats, empresaris, associacions, partits polítics, ONG, nombrosos col·lectius i ciutadans i ciutadanes caminant junts per un finançament just.

Dissabte passat es manifestà la societat exigint que ja no anem a esperar més, que no podem esperar més, que no es pot continuar en una marginació estructural que està patint la nostra comunitat.

Senyories, amb unitat hem trencat la invisibilitat. El problema valencià forma part del debat polític a Espanya, malgrat –també

s'ha de dir – la vergonyosa falta de pluralitat democràtica que representà Televisió Espanyola, que la setmana anterior havia tret neofeixistes per la tele i quan es manifesten les forces democràtiques valencianes no té ni un minut. (Aplaudiments)

I mire, la resposta a eixa manifestació no pot ser la que s'ha donat els darrers dies, no pot ser endarrerir la reforma. I el que no pot ser baix cap concepte és incomplir allò que el president del govern va comprometre's en la conferència de presidents i tampoc el que es van comprometre posteriorment tant el senyor Montoro com el senyor Rajoy amb mi.

Per això, a partir d'ara, continuarem en un full de ruta ben clar. El primer, tractar d'aconseguir que s'amplie encara més si cap el consens quasi unànime de la societat valenciana. I la resposta que hem de donar a estos darreres afirmacions d'ahir, per al meu parer, són dos especialment. En primer lloc, declaració de tots els grups de les Corts Valencianes exigint al Govern d'Espanya que complisquen el seu compromís, el compromís de la conferència de presidents; i és que abans d'acabar 2017 ha d'haver-hi un nou model de finançament. (Aplaudiments)

I, en segon lloc, ja que estos Corts han aprovat també en una declaració institucional la necessitat del nou finançament, fins i tot es quantifique, els propose que donem una mostra de lleialtat reivindicativa i tots els grups recolzen almenys la partida de 1.025 milions del pressupost de La Generalitat més enllà de la proposta que finalment..., la decisió que prenguen respecte als pressupostos generals. És la manera de dir clarament que allò que diem des d'una proposta institucional la posem en els pressupostos.

En segon lloc, anem a continuar treballant amb la resta de territoris d'Espanya per fer eixa aliança en la reforma del model de finançament. Ho hem fet des del començament, hem signat acords amb Múrcia, Andalusia, Balears i Extremadura, ens hem reunit amb el País Basc i Catalunya, amb Aragó, estem preparant ja també una signatura d'un acord i les properes setmanes el conseller d'hisenda també es reunix amb el seu homòleg de Castella-la Manxa. Des de la lleialtat institucional i superant sempre qualsevol partidisme.

I en tercer lloc, hui mateix la Comunitat Valenciana enviarà les seues conclusions sobre l'informe del comité d'experts. Per tant, vosté té una decisió a prendre, al costat dels valencians o a defensar, com sempre, Montoro.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Síndica del Grup Popular, per acabar de formular la pregunta.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, presidente.

Ahora la culpa la tiene la prensa. No salieron ni en ninguna televisión pública ni tampoco privada. (Aplaudiments)

Mire, president, mi reconocimiento a todos los profesionales del Hospital Provincial de Castellón. Alguien tendría hoy que pedir, por lo menos, perdón o disculpas.

Señor presidente, ustedes la semana pasada se negaron a firmar un manifiesto que le puso el Partido Popular exigiendo la mejora en la financiación. ¿De qué me habla ahora? Su problema no es la financiación que lo es, su problema es su falta de gestión.

Mire, en estos dos años y medio tienen ustedes 2.683 millones de euros más que el último gobierno del Partido Popular. Y aun así se dejaron el año pasado sin ejecutar 1.000 millones, sin pagar 1.400 millones y facturas en el cajón por 1.100 millones. Ustedes repiten ese mantra de que *si tingüérem més finançament faríem escoles, col·legis*. ¿Qué harían, presidente? Deje ya de engañar a los valencianos, presidente.

Si usted el modelo de financiación lo tiene con los 1.300 millones ficticios. (Aplaudimientos) ¿Y cree usted que ha ido a sanidad? Tiene 15.000 niños en barracones. Tiene usted 7.000 valencianos más en un año en listas de espera en sanidad. Tiene a 30.000 dependientes. Pero sí que abrirá una televisión y enchufará a todos los suyos. (Aplaudimientos) 384 millones en chiringuitos, presidente.

Presidente, a ustedes les han abandonado la calle y los trabajadores y los empresarios y autónomos que no viven de la subvención pública. ¿Quién os lo iba a decir? La calle ya no es solo de la izquierda, es de los ciudadanos que claman libertad educativa y que este gobierno ignoró.

Pero yo voy a seguir ayudándole y apoyándole, presidente. Hemos firmado todos los manifiestos, usted nunca firmó nada con el Partido Popular. (Aplaudimientos) Y vamos a apoyar su modelo si se aclaran cuál es, con dos condiciones: una, el modelo de los expertos. Primer lugar, que los ingresos de más que vengan por el modelo de financiación, el cambio, vayan a lo realmente importante, a las personas, a educación, sanidad y bienestar social. No a asesores, a enchufados y a chiringuitos y a agencias para perseguir al PP y al pasado.

Y que no haya aumento de impuestos. Usted ha aumentado a los valencianos 1.500 millones de euros. Silencio y tranquilidad. Nosotros proponemos eliminar el impuesto de sucesiones, eliminar el impuesto de patrimonio y modificar el impuesto de transmisiones patrimoniales para que paguen sus amigos, los que más tienen. (Aplaudimientos) Pero no los empresarios que levantan todos los días, los autónomos, las pymes y los ciudadanos. Aclárese, presidente.

¿Por qué no nos dijo –y me tuve que enterar por Montoro– que fue exigencia del PSOE meter en la comisión territorial del Congreso la reforma de la financiación para que ustedes apoyaran la aplicación del 155? Y me parece bien, presidente, porque democracia es diálogo, pacto. Y si el PSOE y el PP, que lo necesitamos para cambiar el modelo de financiación, llegamos a ese acuerdo, sigamos trabajando conjuntamente.

Pero dígalo, ¿por qué el año pasado su conseller fue el único conseller del PSOE que votó en contra del techo de gasto que traían 851 millones de euros más para esta comunidad? (Aplaudimientos) ¿Sabe por qué? Porque Oltra le dijo que no. Fue un pacto y usted traicionó a sus barones y traicionó a los valencianos. Mire usted, presidente, a usted le llamaron tres destacados dirigentes de su partido...

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

...yo lo sé-, igual que le ayudé con Madrid y Murcia. Dígalo aquí. Su problema no es el PP, su problema es Oltra y Bloc Compromís que no van a dejarle a usted cambiar el modelo de financiación porque si no, se les acaban las excusas y se verá la verdadera realidad del *Titanic*, que no gestionan, *que no fan res*. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Senyories, demane silenci. (*Se sent una veu que diu: «Para el reloj, que yo ya sé lo que quieres hacer.» Perdó, perdó. Se sent una veu que diu: «Ya sé lo que quieres hacer.»*) No, no, no. Que m'he equivocat. (*Se sent una veu que diu: «Porque quedan 30 segundos y ahora alargamos el tiempo.»*)

President del Consell, té vosté poc de temps per a contestar a la síndica del Grup Popular. (Veus)

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyora Bonig.

Li ho vaig a dir clarament. Amb el conseller d'este govern igual com el president i com el conjunt del govern evidentment només té una lleialtat fonamental: el poble valencian. (Aplaudiments)

I mire, jo no he traït a ningú perquè mai trairé allò que és la meua responsabilitat, que és defensar els interessos dels valencians i les valencianes. Mire, senyora Bonig, clar que s'ha de pactar, clar que s'ha d'acordar. I s'ha d'acordar en dos nivells: en la qüestió territorial a través dels legítims representants que són les comunitats autònombes i en el Congrés dels Diputats amb els diferents partits, amb les diferents grups. I ho estem fent i hem parlat des del començament i hem intentat situar este problema que abans ni existia a Madrid, ara ja existix el problema valencian.

Perquè, saben que el paradigma de la Comunitat Valenciana quan vostés estaven governant era la corrupció i el balafament. I això, què ha passat? Que ens ha representat un gran cost, un gran cost reputacional, perquè molta gent, fins i tot el mateix ministre de vegades em diu: «Es que lo tienes difícil, porque la imagen de la Comunidad Valenciana es que os habéis gastado todo de la manera que os lo habéis gastado.»

¡I això és aixina! ¡I eixa és la realitat! I el problema greu que tenim és que necessitem d'una vegada per totes recuperar la reputació per tal de tindre més fortalesa a l'hora d'exigir.

En qualsevol cas,...

El senyor president:

Gràcies.

El senyor president del Consell:

...¡s'ha acabat ja, ¡s'ha acabat ja! Els valencians ja han dit que prou. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor Ibáñez, un segon, un segon, senyor Ibáñez.

Té vosté la paraula.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor Puig, los socialistas impusieron y votaron un sistema de financiación injusto para esta comunidad, y ahora se manifiesta.

El señor Sánchez dice ahora que la financiación debe verse en la comisión territorial del congreso y su presidente, también un socialista, dice que los trabajos durarán al menos seis meses. El señor Sánchez le ha mandado callar, señor Puig.

La señora vicepresidenta dice que en financiación no puede ser que el dinero vaya a los que más tienen en vez de a los que más lo necesitan. Y eso ustedes lo aplican en su presupuesto de una forma muy botánica.

Hay tres grandes premiados: el Consell y los altos cargos se suben el sueldo hasta 12.000 euros, mientras los funcionarios van a los juzgados para demandar mejoras salariales; Air Nostrum recibe tres millones, mientras castigan a Cáritas y Cruz Roja sin partidas desde el primer día; la patronal CEV recibe un millón, mientras el banco de alimentos desaparece.

Señora Oltra, de Barrio Sésamo: ¿sabe de verdad quiénes son los que más tienen y quiénes los que más lo necesitan? (Aplaudiments)

Miren, nosotros vamos a enmendar estas partidas y vamos a eliminarlas para que el dinero vaya de verdad a los más vulnerables y a los que más lo necesitan.

¿Van a apoyar ustedes estas enmiendas?

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Li contestarà el conseller d'hisenda.

Honorable conseller, té vosté la paraula.

Jo puc entendre que el que els puga dir qualsevol orador no agrade, però no per això dóna peu que es puga interrompre contínuament l'orador que està... (Veus) ¡No tenen vostés la paraula! ¡No tenen vostés paraula!

Disculpen la segona interrupció, senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Els problemes dels valencians és el pacte entre Zaplana i Aznar en l'any 2002. (Veus i aplaudiments)

El senyor president:

Senyories.

Un segon, conseller, un segon.

Senyories, per favor, senyories, demane sempre silenci i respecte a l'orador que està en l'ús de la paraula. (Veus)
Senyories.

Senyor conseller, disculpe vosté la... És que, si no, és impossible poder argumentar. (Veus)

Senyories, senyories, demane silenci, està en l'ús de la paraula el conseller per a respondre'l.

Senyor conseller, disculpe la interrupció.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

I el compromís d'este govern és que el senyor Rajoy complisca la seu paraula abans del 31 de desembre.

Si vol constitucionalitzar este sistema en la comissió de reforma de (intel·ligible)... ¡magnífic!, però abans del 31 de desembre este sistema de finançament autonòmic ha d'estar renovat perquè els valencians no continuem perdent els milions que perdem cada dia per culpa de l'actual sistema de finançament.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

I amb el mateix respecte escoltarem, ara, la portaveu adjunta del Grup Popular. Demane silenci i respecte per a... (Veus)

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

L'estatut del 2002 va voler ser erosionat pel senyor Rodríguez Zapatero i va tindre l'oposició de totes les comunitats autònombes del Partit Popular, inclús la valenciana que era beneficiada pel 4% de creixement. (Aplaudiments) ¿I sap què va passar? ¡Que varen votar en contra perquè era massa millorar la situació dels que estaven malament! ¡Van votar en contra inclús de la millora del 4% en l'any 2002! ¡Eixa és la veritat!

Miren, miren, senyories,...

La senyora Ortiz Vilella:

Gracias, señor presidente.

Señor Puig.

El senyor president:

Un segon, senyoria, un segon.

Senyories, escoltem amb silenci la pregunta de la portaveu adjunta.

La senyora Ortiz Vilella:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor Puig, ya sé que no me va a contestar aunque debería de hacerlo. ¿De cuántas reuniones del pleno del Consell se ha tenido que ausentarse por tener intereses directos en los acuerdos que se iban a tomar? ¿Cree usted que es ético y estético que un presidente de La Generalitat conceda licencias de TDT a su hermano? ¿Cree usted que es ético y estético que la administración que usted preside modifique las bases que estaban a punto de adjudicarse para poder entregar 180.000 euros de subvención a la empresa de su hermano? ¿Le suena de algo las empresas Comunicaciones dels Ports, Masmút Produccions, Noticias.cat, Comarquesnord.cat? (Soroll de papers)

El senyor president:

Senyories,...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...si el que cal fer és llegir el *Diari de Sessions* de les Corts espanyoles, això és el que han de llegir. (Veus)

¡Atenció, ¡atenció!, i el compromís...

El senyor president:

És la segona interrupció. ¡Es impossible!

¿Quiere más recursos para chiringuitos, subidas de sueldo de la señora Oltra y de sus compañeros de gobierno, así como de asesores, que no son suficientes doce ni treinta para llevar a cabo la no gestión de su gobierno? ¿Apoyará usted –como ha dicho mi síndica– que sea finalista el dinero que llegue para la financiación, o al final lo hará para darle más subvenciones a su hermano en las próximas convocatorias? (Se sent una veu que diu: «¡Muy bien!») (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

I, ara, el mateix respecte que ha tingut la síndica adjunta demane per a la vicepresidenta del Consell que respondrà a la síndica.

Vicepresidenta, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Mire, senyora Ortiz.

La veritat és que a vegades resultat insultant l'atreviment que vostés tenen de dir coses, de dir coses que vostés saben que no són certes, que no són certes.

En qualsevol cas, jo el que els recomane a vostés és el que els ha dit el president ja quan ha parlat. ¿Vostés van a donar suport als 1.325 milions d'euros que és el que necessitaríem els valencians per a posar-nos en la mitjana de la despesa? (Veus) Això és el que han de fer.

La seuva síndica, la seuva síndica...

El senyor president:

Un segon, vicepresidenta, un segon. (Veus)

Senyories, senyories, senyories, però és que ¡és impossible!, ¡és impossible!

Senyories, senyories, es pregunta el que es vol i es contesta el que es vol (veus), ¡com ha sigut sempre! I la llibertat d'expressió empara..., el que no empara és interrompre contínuament a l'orador que està en l'ús de la paraula. (Aplaudiments) Això és una mala educació que no podem consentir, que no podem consentir, vinga d'on vinga la mala educació.

Demane silenci i respecte per a escoltar la resposta que està donant la vicepresidenta.

Disculpe vosté.

Té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, gràcies.

Mire, mentre la seuva síndica zascandilea per ahí amb ministres que no han entès la diferència entre govern i partit, ¡i aixina els va a vostés!, que vostés mai han diferenciat partit de govern, comencen vostés reunint-se amb la cap de l'oposició i acaben clavant la mà en la caixa perquè es pensen que tot és el mateix (veus), mentrestant, mentrestant, l'única cosa que hem aconseguit...

El senyor president:

Senyories, per favor, senyories, per favor.

Jo puc entendre que el que es diga no agrade. (Veus i protestes)

Senyories, ací se diuen coses que arriben i que no els agraden a molts, que no agraden, que no agraden, però això no habilita a interrompre contínuament les respostes dels oradors, no habiliten, s'escolten...

Demane silenci i respecte i, després, que pugam finalitzar esta sessió de control.

Disculpe, vicepresidenta, la segona interrupció.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

És complicat parlar així.

Però, bé, en qualsevol cas, el que han aconseguit és que «eme punto Rajoy» i el senyor Montoro de moment ja hagen anunciat que van a incomplir la seuva paraula de renovar el sistema de finançament.

Nosaltres, amb els valencians, en la manifestació; vostés, ¿on?, en una pancarta defensant a Barcelona una part de la població. Nosaltres preferim defensar el conjunt dels valencians.

I ahí estarem. I vostés ja voran el que fan. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyories, continuem la sessió de control.

Ara, amb la pregunta que pregunta el síndic del Grup Compromís, al que done la paraula i espere que puga formular la pregunta al president del Consell.

Quan vosté vullga, senyor Ferri.